

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/128/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414217499
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Král
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1414217499.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Krála a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Zuzany Kučerovej, v právnej veci žalobcu: Cuubuus International Holding, a.s., Vlčkova 11/A, 811 06 Bratislava, IČO: 35 934 182, zast.: Dvořák Hager & Partners, advokátska kancelária, s.r.o., Cintorínska 3/a, 811 08 Bratislava, IČO: 36 659 746, proti žalovaným: 1/ Jannock Consultants Ltd., Akara Bldg, 24 De Castro Street, Wickhams Cay 1, Road Town, Tortola, Britské Panenské Ostrovy, IČO: BVI COMPANY NUMBER: 1652701, 2/ Joxley LLC, so sídlom 16192 Coastal Highway, Lewes, Delaware, Country of Sussex, USA, zapísaná v registri spoločností Delaware, USA, IČ: SRV131346277-5438135 FILE, obaja zastúpení: ius aegis s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Ferienčíkova 7, Bratislava, IČO: 36 857 203, o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 9. septembra 2016, č. k. 8C/166/2014- 178, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/, 2/ priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu **100 %**.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh na prerušenie konania ako i žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva, ktorú uzatvorili žalovaní a predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom C., katastrálny odbor, pre katastrálne územie E. N., a to stavby, súpisné číslo XXXX, postavenej na pozemku, parcelné číslo XXX/X, pozemku vedenom ako zastavané plochy a nádvoria, parcelné číslo XXX/X o výmere 16.867 m², pozemku vedenom ako zastavané plochy a nádvoria, parcelné číslo XXX/X o výmere 1.578 m², pozemku vedenom ako zastavané plochy a nádvoria, parcelné číslo XXX/X o výmere 282 m² (ďalej len „nehuteľnosť“). Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovaným trovy konania vo výške 100 %.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, nakoľko mal za to, že na takéto postup neboli splnené podmienky. Súd prvej inštancie si otázku, ktorá bola predmetom konania pred Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn. 12Cb/32/2014, t.j. platnosť, resp. neplatnosť kúpnej zmluvy, na základe ktorej žalovaný 1/ nadobudol do vlastníctva predmetnú nehnuteľnosť - záloh posúdil podľa § 194 ods. 1 C.s.p. sám. Výsledkom uvedeného posúdenia prejudiciálnej otázky bol záver, že súd prvej inštancie uvedenú kúpnu zmluvu nepovažoval za neplatnú. Súd prvej inštancie mal z priloženého spisu sp. zn. 12Cb/32/2014, za nesporné, že

kúpna zmluva bola uzatvorená medzi zmluvnými stranami slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, že zmluvu uzatvorili osoby, ktoré boli v mene zmluvných strán spôsobilé na jej uzatvorenie. Súd prvej inštancie následne konštatoval, že kúpna zmluva obsahovala zákonné náležitosti tak, aby bola zmluvou perfektnou. Neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by mohli spochybňovať spôsobilosť žalovaného uzatvoriť túto zmluvu. Právna spôsobilosť žalovaného bola preukázaná príslušnými dokumentmi, ktoré jeho existenciu podľa právneho poriadku štátu Delaware v USA dokazujú a slovenský právny poriadok pre právnu spôsobilosť zahraničnej právnickej osoby nevyžaduje žiadne ďalšie podmienky. V tomto smere súd prvej inštancie poukázal na ust. § 18, § 19a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 21 ods. 2, § 22 veta prvá Obchodného zákonníka.

3. Pokiaľ išlo o namietaný rozpor predmetnej kúpnej zmluvy s dobrými mravmi (resp. jej odporovanie zákonu, príp. jeho obchádzanie) súd prvej inštancie uviedol, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by uvedená kúpna zmluva odporovala zákonu, alebo sa priečila dobrým mravom. Žalobcom ani neboli uvádzané skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať rozpor kúpnej zmluvy s dobrými mravmi alebo zákonom. Prípadný rozpor uzatvorenej zmluvy s dobrými mravmi, alebo so zákonom nebolo možné vyvodiť iba z tvrdenia žalobcu, že vidí rozpor kúpnej zmluvy s dobrými mravmi v úmysle spoločnosti Aquario Shopping Center III, s.r.o. poškodiť žalobcu tým, že „všetky žalobcovi známe skutočnosti nasvedčujú tomu, že úmyslom žalovaného 1/ je poškodiť žalobcu ako spoločníka presunom aktív na pochybné spoločnosti bez reálneho protiplnenia“. Podľa názoru súdu prvej inštancie výberom kupujúceho na predmetné nehnuteľnosti spoločnosťou Aquario Shopping Center III, s.r.o., nemôže byť nijakým spôsobom preukázaná snaha tejto spoločnosti o poškodenie žalobcu. Sám žalobca mal záujem o predaj predmetných nehnuteľností s dohodnutou cenou nie nižšou ako 4.500.000,- eur, pričom uzatvorená zmluva medzi spoločnosťou Aquario Shopping Center III, s.r.o. a žalovaným 1/ túto podmienku spĺňala. Pokiaľ išlo o namietaný spôsob úhrady za predmet kúpy, súd prvej inštancie v tomto smere poukázal na to, že započítanie je rovnocenným spôsobom zániku záväzku ako poskytnutie finančného plnenia. Takže týmto spôsobom splneným záväzkom nemohlo dôjsť k poškodeniu, či k ukráteniu žalobcu na jeho právach a povinnostiach.

4. K argumentácii žalobcu, že k predaju predmetných nehnuteľností došlo údajne bez jeho upovedomenia ako spoločníka predávajúceho, spoločnosti Aquario Shopping Center III s.r.o., súd prvej inštancie uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca mal vedomosť o predaji predmetných nehnuteľností, nakoľko sám uznesením zo dňa 21.10.2013 prijatým vo forme „per rollam“ súhlasil s predajom nehnuteľnosti s jedinou výhradou, že kúpna cena nesmie byť nižšia ako 4.500.000,- eur. Aj v prípade, ak by žalobca skutočne nebol upovedomený o predaji predmetných nehnuteľností, uvedené ešte nezakladá dôvod neplatnosti danej zmluvy.

5. K údajnej simulácii a teda neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy - súd prvej inštancie zaujal stanovisko, že žalobca nevedel, aký právny úkon mal byť kúpnu zmluvou zastretý. Poukázal na to, že pri úvahe, či právny úkon je úkonom simulovaným, zákon sleduje existenciu zastretého úkonu, ktorého obsahom sú odlišné práva a povinnosti zmluvných strán ako pri úkone simulovanom. Simulovaný je právny úkon predstieraný. Ide o taký prejav, ktorý má pôsobiť ako úkon vážny, ale v skutočnosti nie je vážne mienený, pretože nevyjadruje vôľu spôsobiť právne následky. Pri posúdení, či kúpna zmluva zastierala iný právny úkon súd sledoval vôľu zmluvných strán uzatvoriť zmluvu obsahujúcu podmienky určené spoločníkmi predávajúceho - spoločnosti Aquario Shopping Center III, s.r.o. a teda, či predávajúci v celosti previedol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na kupujúceho a či kupujúci zaplatil predávajúcejmu dojednanú kúpnu cenu (nie menšiu ako 4.500.000,- eur). V tomto smere potom súd prvej inštancie uviedol, že predávajúci riadne v zmysle dojednaného previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na kupujúceho a ten splnil záväzok zaplatiť dojednanú kúpnu cenu, ktorá bola vyššia ako suma určená spoločníkmi predávajúceho. Súd z tvrdení sporových strán považoval za nesporné, že dojednaná kúpna cena je cena obvyklá vzhľadom na reálnu hodnotu predmetných nehnuteľností. Samotný akt započítania pohľadávok predávajúceho a kupujúceho nemožno považovať za simuláciu zaplatenia, resp. plnenie v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko z dikcie zákona vyplýva, že ak sa stretnú dve pohľadávky spôsobilé na započítanie, ich zánik nastáva okamihom ich stretnutia. Zákon možnosť zaplatenia formou započítania predpokladá a považuje za nahradenie zaplatenia kúpnej ceny. Na základe uvedeného, súd prvej inštancie prejudiciálne posúdil platnosť tejto (kúpnej) zmluvy tak, že išlo o platný právny úkon.

6. Pokiaľ išlo o vec samu (určenie neplatnosti záložnej zmluvy), súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu neexistencie naliehavého právneho záujmu na žalovanom určení. V tomto smere poukázal na to, že existencia naliehavého právneho záujmu je jedným z predpokladov úspechu určovacej žaloby v súdnom konaní. Podľa § 137 písm. c/ žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Existencia naliehavého právneho záujmu a potreba jeho osvedčenia v konaní v podstate reflektuje preventívny charakter určovacej žaloby. Znamená to, že určovacou žalobou sa má ustáliť nemenný stav, ktorý tvorí pevný právny základ medzi stranami sporu. Preto v prípade, že by určenie existencie alebo neexistencie práva alebo právneho vzťahu nemalo definitívny charakter v prejednávanej veci, nemožno ustáliť existenciu naliehavého právneho záujmu na určení. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa v tomto konaní domáhal určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva uzavretej medzi žalovanými (žalobca ani nebol účastník tohto právneho vzťahu), ktorá podľa jeho názoru je absolútne neplatným právnym úkonom. Ak by aj súd pristúpil k určení neplatnosti tejto zmluvy, je zrejmé, že týmto určením by nedošlo k usporiadaniu vzťahov medzi stranami sporu, najmä z dôvodu, že medzi stranami sporu neexistuje žiadny priamy právny vzťah v kontexte prejednávanej veci. Aj prípadným určením požadovanej neplatnosti, by sa vzťahy medzi stranami sporu vôbec nezmenili. Na základe vyššie uvedených úvah, súd prvej inštancie ustálil neexistenciu naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva, čím žalobca neosvedčil základný predpoklad úspešnosti určovacej žaloby.

7. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný 1/ bol v čase uzatvorenia záložnej zmluvy ako vlastník zálohu plne oprávnený na uzatvorenie záložnej zmluvy. Ako vlastník mohol disponovať so zálohom v rámci vlastnej vôle ľubovoľne. Súd prvej inštancie sa potom nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že záložná zmluva predstavuje dispozíciu so zálohom ohrozujúcu legitímne právne záujmy žalobcu a že cieľom žalovaných bolo ukrátiť žalobcu a zabezpečiť nevyhnutnosť jeho pohľadávky. Tieto tvrdené skutočnosti neboli nijakým spôsobom v konaní preukázané. Sám žalobca ako spoločník spoločnosti Aquario Shopping Center III, s.r.o. deklaroval svoj záujem predať predmetné nehnuteľnosti.

8. S poukazom na uvedené, súd prvej inštancie nemal čo i len za pochybné, že záložná zmluva bola uzatvorená slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, že zmluvné strany boli v čase uzatvorenia zmluvy spôsobilé na jej uzatvorenie. Prípadnú neplatnosť záložnej zmluvy nemohla spôsobiť ani jej forma, keďže záložná zmluva spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti. Taktiež nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by záložná zmluva svojím obsahom alebo účelom odporovala zákonu, alebo ho obchádzala. Súd prvej inštancie sa potom nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, že záložná zmluva bola uzatvorená v rozpore s dobrými mravmi. Právny úkon možno považovať za rozporný s dobrými mravmi vtedy, ak je jeho obsah v rozpore so všeobecne uznávaným názorom, ktorý určuje, aký má byť obsah správania sa ľudí v ich vzájomných právnych, alebo všeobecných vzťahoch tak, aby boli dodržané základné pravidlá, zásady mravného poriadku spoločnosti. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p..

9. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a konanie prerušiť až do právoplatného rozhodnutia o platnosti alebo neplatnosti kúpnej zmluvy v súdnom konaní, ktoré je vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 12Cb/32/2014, resp. vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie po uplynutí doby, na ktorú bolo konanie prerušené. Vo vzťahu k zamietnutiu návrhu na prerušenie konania uviedol, že platnosť, resp. neplatnosť kúpnej zmluvy ako predbežná otázka v konaní má taký podstatný význam pre posúdenie platnosti zmluvy o zriadení záložného práva, že bez zodpovedania tejto otázky nie je možné platnosť, resp. neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva posúdiť. K zásadnosti uvedenej predbežnej otázky žalobca uviedol, že v prípade, ak by zákonný sudca v konaní o určení platnosti, resp. neplatnosti kúpnej zmluvy rozhodol o jej neplatnosti, vzhľadom na nedostatok dispozíčného práva s nehnuteľnosťami zo strany žalovaného 1/ by sa konanie o platnosti zmluvy o zriadení záložného práva obmedzilo len na preukazovanie dobromyseľnosti, resp. nedobromyseľnosti žalovaného 2/ s poukazom na zápis poznámky o prebiehajúcom súdnom konaní na príslušnom liste vlastníctva k nehnuteľnostiam v čase uzatvorenia zmluvy o zriadení záložného práva. Uviedol, že súd prvej inštancie nijakým spôsobom neodôvodnil, prečo rozhodol o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, okrem všeobecného konštatovania, že mal za to, že na takýto postup neboli splnené procesné podmienky. Súd prvej inštancie sa rozhodol posúdiť predbežnú otázku sám, a to na základe obsahu spisu z prebiehajúceho súdneho konania sp. zn. 12Cb/32/2014, pričom poukázal na skutočnosť, že v tom čase v súdnom konaní o určení

platnosti/neplatnosti kúpnej zmluvy ešte nebolo ukončené dokazovanie, a teda súd prvej inštancie nemohol platnosť, resp. neplatnosť kúpnej zmluvy relevantne preskúmať, keďže žalobca mal právo na predloženie ďalších dôkazov. Nedostatočné odôvodnenie žalobca namietal aj vo vzťahu k ostatným argumentom žalobcu. Podľa žalobcu sa žalobou o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva domáha určenia právnej skutočnosti, a nie existencie práva, pri ktorom je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem, čo však v tomto prípade podľa žalobcu preukázané je, keďže len v prípade takéhoto určenia, môžu byť nehnuteľnosti riadne vrátené do vlastníctva spoločnosti Aquario Shopping Center III s.r.o. bez tiarch, čím sa eliminuje ohrozenie práva žalobcu na uspokojenie, čo i len čiastočné, svojej pohľadávky voči spoločnosti Aquario Shopping Center III s.r.o. Podľa žalobcu je jeho naliehavý právny záujem na požadovanom určení preukázaný aj existenciou splatnej, nevymožiteľnej pohľadávky voči spoločnosti Aquario Shopping Center III s.r.o.

10. Žalovaní vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhli napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Mali za to, že súd prvej inštancie správne ustálil, že prerušenie konania z dôvodu potreby posúdenia platnosti kúpnej zmluvy, na základe ktorej žalovaný 1/ nadobudol do vlastníctva predmetnú nehnuteľnosť - záloh bolo hospodárne predbežne posúdiť. V ďalšom poukázali na to, že žalobca mal právo označiť a predložiť dôkazy na podporu svojich tvrdení až do skončenia dokazovania a toto právo aj využil. Súd prvej inštancie vykonal všetky žalobcom navrhnuté dôkazy. Sám žalobca navrhol súdu pripojenie spisu 12Cb/32/2014 ako dôkaz podporujúci jeho tvrdenia ohľadne údajnej neplatnosti kúpnej zmluvy. Súd si za účelom posúdenia predbežnej otázky pripojil tento spis a na základe v tomto konaní vykonaného dokazovania mal za to, že relevantné posúdenie predbežnej otázky platnosti kúpnej zmluvy je možné a vzhľadom na základné zásady sporového konania aj potrebné. Ani príslušný súd v konaní 12Cb/32/2014 už ďalšie dokazovanie nevykonal a rozhodol v ňom na základe tých istých dôkazov, ako v predmetnom konaní. Teda i žaloba žalobcu v konaní 12Cb/32/2014 bola rovnako zamietnutá. V ďalšom uviedli, že obaja účastníci kúpnej zmluvy boli právnické osoby - podnikatelia a s prihliadnutím na všetky okolnosti je zrejme, že uzatvorenej kúpnej zmluvy sa týkalo ich podnikateľskej činnosti. Pohľadávka, ktorej údajne premlčanie namietal žalobca sa stala splatnou dňa 31.12.2010, t. j. k jej premlčaniu mohlo dôjsť najskôr po uplynutí štvorročnej premlčacej lehoty dňa 31.12.2014. K započítaniu pohľadávky došlo už dňa 20.02.2014. Je tak zrejme, že pohľadávka žalovaného 1/ v čase jednostranného započítania s pohľadávkou spoločnosti Aquario Shopping Center III s.r.o. z kúpnej zmluvy dňa 20.02.2014 premlčaná nebola a bola spôsobilá na započítanie. Navyše ak by aj došlo k započítaniu premlčanej pohľadávky, uvedené by nespôsobovalo neplatnosť celej kúpnej zmluvy ako takej, ale len neplatnosť takéhoto jednostranného zápočtu. Pokiaľ ide o údajný rozpor kúpnej zmluvy s dobrými mravmi, žalovaní uviedli, že predávajúcemu síce neboli na účet pripísané aktíva v dojednanej výške, ale mu boli znížené pasíva vo výške kúpnej ceny, ak takýto spôsob úhrady kúpnej ceny nemôže byť dôvodom neplatnosti kúpnej zmluvy, ani odporovať dobrým mravom. Započítanie je spôsob nahrádzajúci splnenie záväzku (1Obo/193/2006). Tvrdenia o úmysle žalovaného 1/ znemožniť návrat vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam spoločnosti Aquario Shopping Center III s.r.o. žalovaní považujú za absurdné, najmä vzhľadom na uznesenie valného zhromaždenia tejto spoločnosti zo dňa 21.10.2013 a 22.10.2013, z ktorých je zrejme, že spoločnosť Aquario Shopping Center III s.r.o. chcela scudziť nehnuteľnosti a za tým účelom vyvíjala aj potrebnú aktivitu. Žalovaný 1/ po riadnom nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam len vykonával svoje oprávnenie - disponovať s predmetom svojho vlastníctva. Takýto postup je potom plne v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky ako i so zásadami mravného poriadku spoločnosti. Žalobca tak ničím nepreukázal, že by záložná zmluva svojím obsahom a účelom odporovala zákonu, obchádzalo ho alebo sa priečila dobrým mravom. V ďalšom zotrvali na argumentácii, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na žalovanom určení.

11. Žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 03.02.2017 zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v odvolaní. Opätovne poukázal na to, že posúdenie platnosti /neplatnosti kúpnej zmluvy ako predbežnej otázky v konaní má taký podstatný význam pre posúdenie platnosti zmluvy o zriadení záložného práva, že bez zodpovedania tejto otázky nie je možné platnosť, resp. neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva relevantne posúdiť. Uviedol, že k samotnému posúdeniu predbežnej otázky, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu a o ktorej prebieha iné súdne konanie, by mal súd pristúpiť len ojedinele a veľmi citlivo, pretože výsledok konania, v ktorom sa rieši otázka majúca podstatný vplyv a význam pre rozhodnutie súdu môže podstatne zmeniť rozhodnutie vo veci samej. Ak by k rozhodnutiu o podstatnej otázke majúcej vplyv na rozhodnutie súdu došlo neskôr ako k rozhodnutiu vo veci samej, môže to spôsobiť existenciu dôvodu pre obnovu konania. Preto v týchto prípadoch bude procesne ekonomickejšie vyčkat' na rozhodnutie príslušného orgánu a konanie prerušiť. Poukázal na to, že súd

v čase posudzovania predbežnej otázky nemohol vedieť ako sa vyvinie ďalšie dokazovanie v konaní 12Cb/32/2014 a preto aj z tohto dôvodu nemohol uvedenú otázku relevantne posúdiť. V ďalšom poukázal na to, že sa súd pri prejudiciálnom posúdení platnosti kúpnej zmluvy dostatočne nevysporiadal s hlavným argumentom žalobcu, prečo považuje kúpnu zmluvu za neplatnú, t. j. jej rozpor s dobrými mravmi. V tomto smere je potom jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Poukázal na to, že uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva v období niekoľko mesiacov po podaní žaloby o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy napĺňa znaky rozporu s dobrými mravmi. Jeho účelom je znemožniť navrátenie nehnuteľnosti do majetku spoločnosti Aquario Shopping Center III s.r.o. a tým zmariť čo i len čiastočné uspokojenie pohľadávky žalobcu. Pokiaľ ide o otázku existencie naliehavého právneho záujmu na žalovanom určení, žalobca má za to, že C.s.p. vymedzuje druhy možných žalôb demonštratívnym spôsobom a teda nie je vylúčené ani podanie iného druhu žaloby. Civilný sporový poriadok preukázanie naliehavého právneho záujmu požaduje výlučne len pri žalobe o určenie, či tu právo je alebo nie je. Žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu nie je žalobou o určenie, či tu právo je alebo nie je a teda žalobca nemal povinnosť preukazovať svoj naliehavý právny záujem. Žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu - zmluvy je teda žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d/ C.s.p..

12. Žalovaní vo svojom písomnom podaní zo dňa 08.03.2017 zotrvali na svojej argumentácii, pričom v ďalšom neuviedli žiadne nové skutkové a právne skutočnosti, ktoré by neboli dovtedy predložené.

13. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

14. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

15. Odvolací súd sa stotožňuje s postupom súdu prvej inštancie, ktorý si otázku platnosti kúpnej zmluvy, na základe ktorej žalovaný 1/ nadobudol do vlastníctva predmetnú nehnuteľnosť - záloh, a ktorá bola predmetom konania vedenom pred Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn. 12Cb/32/2014, posúdil sám ako predbežnú podľa § 194 ods. 1 C.s.p. a z tohto dôvodu návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Pre prejudiciálne posúdenie otázky platnosti kúpnej zmluvy boli splnené podmienky, keď v tomto smere možno poukázať i na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 3Cdo/150/2010), podľa ktorej „súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber, resp. voľbu súdu, ktoré z jednotlivých opatrení (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, riešenie tzv. predbežnej otázky) slúžiacich účelu racionálnej organizácie postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konaní, je ale potrebné podriaďiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv účastníkov v súdnom konaní rýchlejšia a účinnejšia. Rozhodujúcim hľadiskom je teda zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti výnimku ako pravidlo.“ V prípade existencie potreby posúdenia predbežnej otázky zákon umožňuje súdu zvoliť výber vhodného procesného opatrenia, pričom cieľom je zabezpečenie čo najrýchlejšej ochrany práv sporových strán. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie postupoval správne keď otázku, ktorá je predmetom konania pred Okresným súdom Bratislava IV sp. zn. 12Cb/32/2014, teda platnosť, resp. neplatnosť kúpnej zmluvy, posúdil sám, a postupoval tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Navyše uvedená skutočnosť nemala rozhodujúci vplyv na správnosť záverov napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej, nakoľko súd žalobu zamietol predovšetkým z dôvodu neexistencie naliehavého právneho záujmu žalobcu na žalovanom určení. Ak potom žalobca nemal na určení neplatnosti záložnej zmluvy naliehavý právny záujem, bolo potrebné žalobu (už len z tohto dôvodu) zamietnuť bez ohľadu na výsledok sporu vedeného pod sp. zn. 12Cb/32/2014. Je tak zrejmé, že posúdenie platnosti/neplatnosti kúpnej zmluvy ako otázky prejudiciálnej nemalo žiaden vplyv na rozhodnutie súdu v tomto spore, keďže žalobca v konaní nepreukázal naliehavý právny záujem na žalovanom určení. Inými slovami, súd by musel žalobu (z uvedeného dôvodu) v tomto konaní zamietnuť bez ohľadu na výsledok sporu v konaní sp. zn. 12Cb/32/2014. Aj preto nebol návrh žalobcu na prerušenie konania dôvodný.

16. K otázke naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení neplatnosti záložnej zmluvy odvolací súd dodáva, že podľa § 137 písm. c/ C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné

preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Právo žalobcu domáhať sa požadovaného určenia nevyplýva z osobitného predpisu, a preto bol žalobca povinný preukazovať existenciu naliehavého právneho záujmu na takomto určení. V zmysle uvedeného je z hľadiska procesného základným predpokladom úspešnosti žaloby skutočnosť, že žalobca má na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Existenciu naliehavého právneho záujmu musí v konaní preukázať žalobca, pričom naliehavý právny záujem musí existovať (byť preukázaný) nielen v čase začatia konania, ale aj v čase, kedy bol rozsudok súdu vyhlásený. Nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite (tento nedostatok bráni zaoberať sa vecou z hľadiska opodstatnenosti uplatneného nároku). Vo všeobecnosti platí, že naliehavý právny záujem je daný predovšetkým tam, kde by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo kde by bez tohto určenia sa stalo právne postavenie žalobcu neistým, pričom žaloba o určenie nie je spravidla opodstatnená tam, kde je možné žalovať na splnenie povinnosti. Skutočnosť, že žalobca má vo či spoločnosti Aquario Shopping Center III s.r.o. splatnú pohľadávku, nezakladá naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení. Existenciu naliehavého záujmu nepreukazuje ani snaha o vrátenie nehnuteľností vo vlastníctva spoločnosti Aquario Shopping Center III s.r.o. bez tiarch.

17. V tejto súvislosti odvolací súd ďalej dodáva, že žaloba o určenie podaná podľa § 137 písm. c/ C.s.p. (predtým § 80 písm. c/ O.s.p.) nie je spravidla opodstatnená vtedy, ak má požadované určenie len povahu predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je alebo nie právny vzťah alebo právo, a to najmä vtedy, ak takáto predbežná otázka nerieši alebo nemôže riešiť celý obsah alebo dosah sporného právneho vzťahu alebo práva. Stav ohrozenia práva žalobcu alebo neistota v jeho právnom postavení sa totiž v takomto prípade neodstráni iba tým, že bude vyriešená predbežná otázka, z ktorej bez ďalšieho vzťah (právo) významný pre právny pomer účastníkov ešte nevyplýva, ale až určením, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je. Pokiaľ na základe záložnej zmluvy bolo záložné právo vložené do katastra nehnuteľností (čo je i posudzovaný prípad), právna otázka, či záložná zmluva je alebo nie je platným právnym úkonom, za tejto situácie predstavuje iba vyriešenie predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či na nehnuteľnostiach záložcu viazne v prospech záložného veriteľa záložné právo. Aj keby záložná zmluva bola neplatným právnym úkonom, nemôže prípadné určenie jej neplatnosti viesť k odstráneniu právnej neistoty žalobcu alebo k zamedzeniu ohrozenia jeho práva. Určením neplatnosti záložnej zmluvy nemusí byť bez ďalšieho postavené na isto, že vôbec nevzniklo záložné právo, a na druhej strane na základe platnej záložnej zmluvy nemusí vždy vzniknúť záložné právo k nehnuteľnostiam, aj keď bolo vložené do katastra nehnuteľností. Záložná zmluva nie je neplatná len preto, že nevznikla pohľadávka, ktorú má zabezpečovať záložné právo založené na tejto zmluve (napríklad preto, že nedošlo k uzavretiu zmluvy, podľa ktorej by mala pohľadávka vzniknúť, alebo preto, že takáto zmluva je neplatná a pod.). A aj keď je záložná zmluva platným právnym úkonom, záložné právo nevznikne, ak nevznikla pohľadávka, ktorú má záložné právo zabezpečovať. Vzhľadom na to, že určením platnosti alebo neplatnosti záložnej zmluvy sa nemôže vyriešiť celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu medzi účastníkmi, nemôže byť na takomto určení naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm. c/ C.s.p. (predtým § 80 písm. c/ O.s.p.) Stav ohrozenia práva žalobcu alebo neistotu v jeho právnom postavení možno preto odstrániť len určením, či tu je alebo nie je záložné právo, prípadne, ak už došlo k realizácii záložného práva, určením, či tu je alebo nie je iné právo (napr. vlastnícke)- k tomu pozri i rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/89/2007.

18. Odvolací súd sa v ďalšom nestotožnil s odvolacou argumentáciou žalobcu, že tento nemal povinnosť preukazovať svoj naliehavý právny záujem, nakoľko podal žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu, ktorá je žalobou o určenie právnej skutočnosti podanou podľa § 137 písm. d/ C.s.p.. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že nová koncepcia (C.s.p.) rozlišuje klasickú určovaciu žalobu (písm. c/ a žalobu o určenie inej právnej skutočnosti písm. d/). Záujmom zákonodarcu tak bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej. Pre žalobu podanú podľa § 137 písm. d/ C.s.p. sa totiž vyžaduje, aby sa jednalo o určenie právnej skutočnosti, ktorej určenia sa možno (bez preukazovania naliehavého právneho záujmu) domáhať vtedy, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Predovšetkým žaloba o určenie neplatnosti záložnej zmluvy nie je žalobou o určenie právnej skutočnosti (právny úkon - zmluvu - nemožno v tomto ohľade považovať za právnu skutočnosť, ktorú mal na mysli § 137 písm. d/ C.s.p.), pričom súčasne zo žiadneho osobitného predpisu nevyplýva právo domáhať sa neplatnosti záložnej zmluvy. Žalobou o určenie právnej skutočnosti, ktorej podanie vyplýva priamo z osobitného predpisu je napr. žaloba o nahradenie prejavu vôle-rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/236/06, o určenie užívania spoločnej veci podľa § 139 ods. 2 OZ - rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo/2528/98; PR 4/99, návrh na zrušenie uznesenia o schválení zmluvy - ZSP 6/02 str. 123, žaloba

o určenie neplatnosti výpovede nájmu bytu - § 711 ods. 6 OZ - rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo/6/03, sp. zn. 2Cdo/137/03, ZSP 78/04 z.6, žaloba o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru -§ 77 ZP, žaloba o určenie neplatnosti dražby -§ 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z. - rozhodnutia NS SR 2Cdo/66/2008, 3Cdo/272/2007, o určenie doby splnenia v zmysle § 79 OZ -R 68/1969 a pod. Žaloba o určenie neplatnosti záložnej zmluvy nespĺňa žiadne kritérium žaloby podanej podľa § 137 písm. d/ C.s.p., ale ide o klasickú určovaciu žalobu podľa § 137 písm. c/ C.s.p., pri ktorej je však potrebné preukazovať existenciu naliehavého právneho záujmu, čo však žalobca v tejto veci nespĺnil.

19. Odvolací súd v ďalšom dáva žalobcovi do pozornosti, že mu nie je zrejme prečo, ak tvrdí, že účelom uzavretia záložnej zmluvy bolo znemožniť navrátenie nehnuteľnosti do majetku spoločnosti Aquario Shopping Center III s.r.o. a tým zmarit' čo i len čiastočné uspokojenie pohľadávky žalobcu voči tejto spoločnosti, sa teda žalobca svojich práv nedomáhal podaním odporovacej žaloby (§ 42a a nasl. OZ).

20. Napokon odvolací súd k argumentu žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku uvádza, že právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplýva i z čl. 46 a nasl. Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Jedným z týchto princíпов predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 Dohovoru) a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu, presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (I. ÚS 243/2007), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 C.s.p.) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (obdobne napr. IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c/a Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, str. 49, § 30). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 C.s.p. Vo svojej ustálenej judikatúre ústavný súd zdôraznil, že odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (m.m. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09), pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (IV. ÚS 489/2011). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania (IV. ÚS 350/2009). Za arbitráry, resp. nedostatočne zdôvodnený treba považovať rozsudok všeobecného súdu aj v situácii, keď všeobecný súd svoj právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy (náleží Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 154/2005, z 28. februára 2006).

Odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p. a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný, neodôvodnený, či zjavne arbitráry (svojvoľný). Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia podľa § 220 ods. 2 C.s.p.. Súslednosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne, zakladajú súhrne ich zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil dôvody, pre ktoré si sám posúdil otázku platnosti kúpnej zmluvy ako otázku prejudiciálnu (hoci vzhľadom na závery vyššie uvedené sa touto ani nemusel zaoberať), ako i to prečo žalobu zamietol, keď uzavrel, že žalobca v konaní na takomto určení nepreukázal existenciu naliehavého právneho záujmu, ako podmienku procesnej prípustnosti takejto žaloby. Z tohto dôvodu sa súd prvej inštancie už nemusel (hoci tak urobil) z dôvodu hospodárnosti konania zaoberať vecnou stránkou sporu, keďže na podaní

takejto žaloby nebol daný naliehavý právny záujem. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že žalobca neopodstatnene namieta, že mu v konaní postupom súdu prvej inštancie bola odňatá možnosť pred súdom konať z dôvodu nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku. Záver súdu, že žalobca neosvedčil naliehavý právny záujem na nim požadovanom určení, je súčasťou myšlienkového procesu súdu, pri ktorom zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu; je výsledkom (zavŕšením) tohto procesu. Aj tento záver je teda situovaný do rámca právneho posúdenia veci. Vzhľadom na odvolaciu argumentáciu žalobcu, odvolací súd dodáva, že ak žalobca naliehavý právny záujem neosvedčí, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby; to znamená, že žalobu v takom prípade zamietne ako neprípustnú bez skúmania jej vecnej stránky (viď rozhodnutia najvyššieho súdu napríklad sp. zn. 3 Cdo 98/2004, 1 Cdo 91/2006, 3 Cdo 240/2006, 1 Cdo 13/2010, 3 Cdo 56/2011). Odvolací súd dodáva, že aj Ústavný súd Slovenskej republiky zastáva názor, že ak všeobecný súd dospeje k záveru, podľa ktorého naliehavý právny záujem nie je daný, vecnou stránkou podaného určovacieho návrhu sa už ďalej nezaobera (II. ÚS 137/08).

21. Odvolací súd súčasne poukazuje na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu nevyžadovalo potrebu doplnenia, príp. zopakovania dokazovania na pojednávaní, nakoľko súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu (t. j. potrebnom pre rozhodnutie) zistil skutkový stav veci.

22. Z týchto dôvodov nezostalo odvolaciemu súdu iné, než napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p., v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaným 1/, 2/ úspešným v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.). Podľa § 239 ods. 1 C.s.p. proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie (§ 248 C.s.p.).

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).